Lotten Weidenhielm till Angelica B
(1 av brodern)
1859-64 – [illegible]

Älskade Angelica! mitt hjerta springer Dig till möte och tackar så
kraftigt och warmt för de älskeliga tankar [illegible] Du gaf mig
det i förrgår afton. Ju större uppoffringen är för [illegible], desto ljufvare
och rikare blir den glädje Herren skänker vår and[illegible] [illegible]. Så
god Herren är! Thorsdagsaftonen skulle ändå blifva [illegible] [illegible]
qväll för Eder. Huru hafven I det nu? Hos oss sta[illegible] [illegible] [illegible]
Dessa sednare nätter hafva varit så ansträngande för m[illegible] [illegible]
har förkylt sig, så att Han ligger i dag. Ack! att jag kunde tacka
och lofva under alla omständigheter. Käre, älskade [illegible]!
bedjen för oss, om I dertill känner Eder kallade. Kan [illegible] få
jag ett litet besök af Eder i morgon f.m.?

Herren fullborde sitt sköna werk uti Eder [illegible]! detta är
min oaflåtliga suckan då jag tänker [illegible] Angelica [illegible]

Med Frid och helsa, ljus, kärlek och ofördunkladt [illegible] vare Eder del
till evig tid, beder

Lotten:

Helsa[illegible] 2d.

Älskade Angelica! Som Du eij fick för litet svart garn i går, skickar jag nu återstoden deraf. Tack för det kära besöket. Måtte ej den lilla Josephine haft något men af våra öfverläggningar! jag har innerligt bedt till Gud derom. I går qvälls skulle jag besöka Stadsmissionen, men fann i stället några få christliga personer, hvilka möttes för att tala öfver den klara bibelstället uti Epte de Gatan. Jag satt der en stund och converserade medan man väntade på lärarena. Inga fruntimmer funnos på stället. Eugénie och Lars åtföljde mig. Jag blef så hungrig, när jag såg framför mig bordet der de skulle få sitta tillsammans och äta sanning. Gajus (Herr Georgii, af P. Ahlb. kallad) emottog oss med största välvilja och talade så hjertligt om sin "korsfäste Christus," att jag blef full af fröjd i andanom. Måtte den hunger jag erfor, hafva varit ett sant tecken till ett begär, ej blott ord kunskapstörst! Julafton kl 11 på fm. blir ensskild nattvardsgång i Ad. Fr. kyrka. Tänker I något dervid? Jag tänker att Herren då vill gifva mig hvad mitt hjerta begärer. Just nyss har jag önskat ett sådant tillfälle. O Dieu! jag har mycket bedt, och jag har kommit upp, efter en sömnlös natt. Helsa Ida så hjertligt, äfven hin minsta lammet uti

Ert bästa hem. Tack Angelica. Alltid Din tillgifne Lotten.

Carlberg d. 20de April 59.

Min kära vän!

Under många hjert-innerliga Tacksägelser, återsänder jag det kära lånet, som De så vänligen sände mig redan på mandagen. Tack Angélique! En rik stund inför Herran har De derigenom beredt din Lotten. Jag var i går f.m. hos Fjellstedts, träffade dem alla 3 och fick röna mycken hugnad af deras sällskap. Den första punkten som afhandlades under detta samtal med Prof. F. upptog jag i går, men kunde ej förmärka att F. riktigt delade T:s opinion. Den kära Doctorn trodde att om Herren funnit det för oss nyttigt att veta något om Hans förfarande med själar mellan döden och domen, så hade Han tydligen i sitt Ord gifvit detta tillkänna. F. skulle anse det som

ett förräderi af sig att tillåta verldsmenniskor
yttra någon förmodan" om "att en möjlighet
till bättring kan finnas på andra sidan
grafven." "Om en sådan möjlighet finnes
till" sade Han, "så gäller den dock endast
sådana som här icke varit i tillfälle att
kunna anamma Christum," men, "återtog Han,
"hvad jag icke begriper, så är det huru lifs-
fröet till en förklarad lekamen skall kunna
nedläggas i en förmultnad kropp - detta måste
ju ske innan hyddan blifver nedslagen."
Meningen var, att om Christus andeligen
skulle efter döden kunna meddela sig
åt själen, så är ju menniskan ändå
icke fullständig utan lekamen och
hvarifrån skulle sedan ämnet tagas
till kroppens uppståndelse? Jag är nerf-
svag i hand och hufvud, står midt i ren-
göringsstök, hvarför både svagheten och
brådskan inverka på skrifsättet. Förlåt
derför min otydlighet. J. önskade att
vår kära Angelique detta måtte behål-

la för sig sjelf hvad J. yttrade om den ifrågava-
rande punkten. "Urbans" bref hade jag i Söndags
uti fickan, men som det blef qvarglömdt der,
skickas det nu i stället. Tacka äfven mycket,
mycket för de snälla raderna som följde
med den tryckade copian af Söndagens pre-
dikan. Jag tyckte den outtrotteliga Drot. Sj.
behöfde någon uppmuntran för sitt arbete
sistledne Sabbatsdag o derföre ombad jag
att De tecknat ett sammandrag af den dagens
predikan. Han såg glad ut derved. Nu kan
jag ej komma ut med mera än en den var-
maste helsning till vår älskade Ida,
äfvensom en ödmjuk och hjertlig påminnelse
hos Eder goda älskliga Mamma. Den
tredje min lilla syster uti Edert kära
hem får De ej heller glömma att vänligen
helsa från den som De vet ville vara
Eder uppriktiga och trogna vän i
Christo Jesu vår Herra.

Lotten.

Ack om jag kunde göra det tydligt huru kära i
[illegible] hjert. i [illegible]. Herran välsigna E[illegible]

[illegible]

Eder nåd, så att jag sjelf behöfver tröstas och känner mig dersf. vara en usel hugsvalare. Bestraffningar har jag ock i andan för den försmaktighet som bemäktigade sig mig, likson Angelicas öfriga vänner, vid den tidpunkt då Hennes jordiska framtidsfråga skulle afgöras. Ack! att vi alla i vår innerliga kärlek till Ang. mera tror hade riktat våra blickar på Herren och Hans Ord än på yttre synliga ting och förhållanden. Nu sedan vi troligen alla uppvaknat ur vår dvala, vilja vi väl gemensamt med den älskade "Bruden" nederfalla inför vår himmelske vänns fötter uti en uppriktig syndabekännelse och af Hans hand emottaga den dyra, herrliga syndaförlåtelsens gåfva, hvilken Han genast är beredd att oss tilldela. Herren vare tack och lof för denna osägeliga gåfvan! Nu tillsäger mina mig sluta. Adieu! Du älskade, dyra vän helsa, helsa af allt hjerta till Dina och mina vänner A. och W. Din trogna, älskande Lotten

Hågenum 19de Feb. 64.

Min älskade Ida!

Guds nåd och frid vare Dig när, tröste, styrke och förvare Dig nu i sorgens och vedermödans dagar, att Du icke förtynges öfver måttan eller uppgifves i vägen. Min dyra Ida må ej tro att mitt hjerta förgäter Din nöd för den serskilta sorg som nu träffat vår kära Angelicas innersta. Ack nej, jag tänker äfven på Dig med så djupt deltagande och förstår hvad Din ömma kärlek skall lida, bara af att Din syster så förkrossad, förutom det bekymmer som Du, oberoende af Henne, ändå måste bära inom Ditt sköte. ... har ingen ro i min vänskaps förr... [illegible] underrättelse, kommer från Björksjön, med upplysning om att I ären stilla vid Jesu fötter och hafven gifvit Gud rätt uti allting. I ären mig så kära så dyrbara. Det är väl ingenting begärligt att redan få finna Eder så stilla

och undergifna under en sådan stor pröf-
ning, men kärleken nöjer sig dock
icke med något mindre. Huru det nu
än må stå till, så låt åtminstone
någon hand i hemmet fattas i ritt-
till att gifva oss (vännerna Oscar och Lotten)
del om Edert befinnande. Är Ida sjuk
ännu? Huru må Aug. och Willi? "Alla
Herrans vägar äro godhet och sanning." Är
de äro det sednare, det tro i allt, måtte
ni äfven få nåd att behålla det förra.
Förbisen icke huru godt det ändå är
att få höra till det huset, på hvilket do-
men här i tiden skall begynnas." Då
vi dömde varda, så blifva vi näpsta af Her-
ran, på det vi icke med verlden skole
fördömde varda." Den Herren, hvars "hand
kan allting förvanda", förmår äfven uppe-
lisa att den bittraste smärta, ja till och
med förvandla den omsider i glädje.
Af ingenting lider man längre än
Gud det tillåter och det gör Han ej
dig för att pina oss, utan endast
för att göra oss till syndare och för

att rena oss af köttets och andans besmit-
telse." Bära vi inte sörrade så utesta-
tande på oss sjelfva och våra sorgeämnen,
utan i ståledt taga upp bördorna och
sedan lade dem ned vid vår Herras fötter,
tillika med oss sjelfva och våra hela
hjertan, så skulle Herren nog snart trö-
sta och stärka oss med vin, genom Hans
underbara hand beredt af vårt sorgevatten.
Endast guds kärleks under kan nu sval-
ka och torka sveten af Edra brännande
pannor, älskade vänner! icke ni sjelfva
inbördes trösta hvarandra annat än i den
Gud sjelf hugsvalande, vatkas Eder.
Varen stilla, om möjligt, och förbiden Herran
Så skall Han icke låta Eder få vara tröstlösa,
utan Han skall sjelf i egen Person komma
till Eder och meddela sin frid och sin väl-
välsignelse till Edra af sorgens plåg djupt
sårade hjertan; "i jag och nåd Eder alla
dagar intill verldens ände." Hvem
månne det vara som det talad om icke Eder
"vad för andra vänner." Min tunga är
nästan förstummad af med-lidande i

Eksjö

Mina älskade vänner A. och J.

Herren gifve Eder sin frid!

Hvarken tid eller förmåga tillåta mig
någon vidlyftighet, men jag vill dock
visa Eder genom några få ord att jag
tänker på Eder och innerligt tackar
för Edra dyra, kära rader. Sist bad jag
till Gud att Han skulle förhindra allt
mitt eget att inblanda sig i mitt bref
dock fruktar jag allt att något inträngt
sig, eftersom jag ej gaf mig ro att vän-
ta tills Herren fått lugna mitt upp-
rörda sinne. Nu vill jag, efter mycket
betänkande inför min Gud säga
Angelica att Du visst bör vara
oförfärad och med fullaste hjerta
förtrösta uppå Din fader i himmelen.
Du är uti Hans hand och intet

Nu är jag [illegible]
O. helsar [illegible] mycket. [illegible] helsa [illegible] mycket [illegible]
[illegible] allt [illegible] om [illegible]

är icke Herren, utan Han är trofast
och låter icke den som skam komma
som förlitar sig uppå Honom. Huru
tycker Fru B. att Du bör handla? Vi böra
alltid noga akta uppå hvad den christ-
liga kärleken kräfver i hvarje serskilt
fall. Kanske tål ej W. samma behand-
lingssätt som en frisk menniska uti
samma ställning. Herren uppbygge Dig och
gifve Dig wishet. Tack älskade Du
Om Du visste huru gerna jag ville tala
länge med Dig; söker efter tillfälle,
men finnes ej. Det är en outsäglig pröf-
ning att inte kunna skrifva. Resan
tycker gjort mig godt på det hela taget
men tryckningen på hjernan är lika
kännbar. Öfvergifven mig ej då
jag alldeles oförmögen blifver
att skrifva. Namn ej för Adelaij
om mina bref nu, ty jag kan nästan
ej skrifva till någon af de mina. Huru
är det med Eder? min ande ransakar
och frågar detta ofta med ofärklar-
lig ängslan. Jag rör icke något för-
hastadt steg älskade A. i anled-
ning af mina ord, men pröfva dem inför

[illegible]

kan hända Dig utan Hans tillstädjelse

I dag känner jag mig redan mindre kritiskt stämd emot Din utkorade unge vän. Hvad Du nämner om Hans "kroppsliga förvandling" skar mig i hjertat och kommer mig att undra om Du inte borde genast, så fort som möjligt utbedja Dig Din Fars tillstånd, ty jag fruktar Han ej uthärdar(w) elfeit profoset utan drickande. En läkare sade nyligen att Ronneby watnet hade i grund förstört hela min organism om jag kunt dit dricka detta; nu tänker jag att kanske detsamma kan sägas om ännu några månaders väntan för W. Har Du bedt Herren taga bort kärleken till W, ifall Han icke vore ämnad åt Dig, och densamma kan ändå qvarstå, så tror jag Gud vill gifva Er att hvarandra och då tycker jag ju förr ju hellre. Du åtminstone bör gifva Honom bestämdt löfte, hvad på Dig ankommer. Vore Han ej så sjuklig och klen, kunde sådant säkert vara alldeles nog tills vidare, utan all communication, men kanske för Hans svaghets skull, behöfver Han afven visshet om Din faders samtycke. Ehuru jag oroas vid tanken på möjligheten att Bergmanska riktningen skulle kunna skärja Dig på småningom genom att föraktas från enfaldigheten i Christo, så vill jag dock alldeles nu blunda för alla sådana föreställningar endast innesluta Dig i Guds hand och så vara helt trygg och nöjd med hvad Gud gör. Herren hör bön och vill gerna visa Dig sin vilja. Vi krångla ofta till det skäde för oss sjelfva och för hvarandra så att det vill synas som om Herren vore svår att bedöka till full uppenbarelse af sin vilja med oss i särskilda vårt lifs frågor, men sådan

Mina bref äro visst vidlöftiga.

Helsa kära Louise. Hvad känner Hon oss?
Is skrev då med Edv att von f. d. A. gifvit mig en duktig puff.

synder" af alla Ditt fordna lifs synder, utan
dem deras, hvilka nu alramest gräma
Dig; i Herren Jesu rika blod förlåten, äfven
blodröda synder, så att de [illegible] vara snö-
hvita, utan ock helar alla brister.
Hvad Du skadat, det helar Han, såsom
[illegible] som Petrus afhögg. Tror
Du detta och [illegible]? säger Du "ja"
äfven nu, såsom till allt det [illegible]
upprepade. Väl Dig då - Dig att det
den barmhertighet vederfaren som till
lif och salighet tjena. Du tycker kanske
jag talar till Dig, såsom till den der aldrig
[illegible] trots Evangelium och [illegible]
[illegible] varit. Sådan är ej min tankegång,
jag kan inte förgäta den tiden då Du
först [illegible] dag" den går lika litet ur
min hog som ur Din, tror jag - det bör Du
väl förstå, men som träldomsanden ånyo
velat utgjuta Ditt sinne och hindra
Dig nu, då Du som djupast behöfver
Din tröst, att taga och äta det samma
igen, så har jag velat framhålla

den på nytt, med ny kraft för att af Dig ånyo såsom första gången anammas. Kasta all din omsorg på Herren, såsom omsorgen om din Faders själ, den kanske ofta bekymrande. Det är ej rätt att sörja öfver en sak som Gud har i sin hand. Allt hvad Han behandlar, böra vi med förtroende omfatta. Ingen kan göra Din Fader något ondt ens nu, utan Herrans befallning. Din Faders bestämmes af Din Vän. Till Vännen kan Du ju ännu tröstfullt vända Dig i hvarje fråga som lägger sig på hjertat. Tänk på detta, min Angelica. Hvad Du säger om min uppfattning om Dig, orkar jag ej nu svara på — kanske få vi muntligen tala derom ...!!! Sannolikt jag i Stockholm eller komma ...

att då dessa rader möta Dig. Huru det skulle vara om Gud gåfve mig detta återseende! Jag skulle fara för att consultera Malmsten. Om Du far, kommer väl älskade Ida med? Jag längtar sluta Edra båda, mina älskade barn" ~~ter~~ i min famn.

Att jag kallade min kärlek till Dig "förunderlig" behöfver en förklaring, men den jag nu ej orkar gifva.

Helsa Ida tusenfaldt. Hon var väl ej stött öfver på mitt bref? nej nej! Jag hoppas det — Ida får inte det — Ida kan det idea tror jag, hvilket är det allra bästa i saken. Helsa Wilhelm hjertligen. Herren gifve Dig hvad Ditt hjerta begärer. Jag begär tryghet för Dig, som jag hoppas Gud gifver, det ena först, det andra sedan.

Din och Idas

Lotten.



Goda Angelica!

För tretton år sedan skyndade mitt hjerta, under andens lofsång, att meddela min Lottens bästa vän ett hjertligt budskap om huru Herren, efter ett kärleksfullt pröfvande i nöd, visat sig trofast uti i nåd och bönhörelse. Nu söker jag åter med lika varmt hjerta, under det hvarje pulsslag i mitt väsen är tack och lof, samma trogna vän och ropar: "Jesus Christus idag och igår och i all evighet"! H. C. d. 2/7 tillkännagåfvo [illegible] att

min Lotten nalkades sitt slelsprof och kl. ½2 11 framfödde hon ett stödt men välskapadt flickbarn. Det gick normalt och lätt.

Förlåt mig att jag nu på natten med darrande hand vågat nedskrifva dessa rader, men jag har brådtom att nödga Dig, som så varmt har hjelpit oss att bedja, nu äfven med oss lofva och prisa.

Din ödmjukt tillgifne
C. Weidenhielm

d. 12/12 kl. ¾ 12 eft. m.